

Oppepper

Zoals de wateren de zeebodem bedekken

*Want de aarde zal vervuld worden, dat zij de heerlijkheid des HEEREN bekennen,
gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.*

Habakuk 2:14

Stel je toch eens voor hoe het er uit zou zien als alle wateren van de oceaan plotseling zouden worden drooggelegd. Het landschap dat we dan zouden zien zou ons verontrusten. Naast verheven schoonheid en pracht zouden wij ook ruige en onooglijke, chaotische massa's zien. Wij zouden we oog in oog staan met diepe valleien en donkere ravijnen, de paden van de monsters van de diepte. Sombere spelonken, die nooit eerder bezocht waren door het daglicht, worden daar afgewisseld met torenhoge rotsachtige bergen, abrupte landtongen en steile rotsen die in het verleden de oorzaak waren van vele rampen voor de avontuurlijke zeeman. Alles bij elkaar zou het geheel een verontrustend en weerzinwekkend tafereel vormen.

Maar die dingen zien we nu niet. Alles is nu verborgen door een sluier die de Almachtige er overheen heeft geworpen; Hij heeft deze aarde bedekt met een helder, transparant en elastisch elixir, dat alle diepten vult en alle oneffenheden gladstrijkt. Het zeewater brengt alle bergen en valleien op één niveau en spreidt zich uit van de evenaar tot aan de polen, altijd in beweging, en altijd gehoorzaam aan Zijn wil. Het water bedekt alles. Of God nu de bergstromen gebruikt om Zijn lof te bezingen, de stormen het water doet opslaan met het woedende gehuil van de wind, of het spiegelgladde oppervlak van het stille water Zijn heerlijkheden laat weerspiegelen aan de rustige hemelen die zich erover buigen, alles gaat altijd volgens plan en Zijn wil.

En dat is ook onze toekomst. Zoals de wateren de bodem van de zee bedekken, zo zal de kennis van God ook deze aarde bedekken. Totaal en volledig. De donkere, ruwe bedding van de oceaan, ontdaan van zijn water, is het plaatje van onze huidige wereld; een wereld die geteisterd wordt door de zondeval. Het is een wereld met diepe kloven en spelonken, vol zeemonsters die het daglicht niet kunnen verdragen, en scherpe rotsen waar wij ons aan kunnen verwonden. Als we vandaag de dag naar de wereld kijken zien we wanorde, ellende en verderf. Maar de Bijbel vertelt ons over een glorieuze toekomst, de dag waarop de aarde vol zal zijn van de kennis van de Heer, zoals de wateren de zee bedekken.

Als je over de oceaan kijkt, zie je geen verschillen: het ene deel is niet voller dan het andere; het ene deel is niet bedekt en het andere droog; alles is één ononderbroken stroom, die alles vult en bedekt. Zo zal het ook zijn met het Woord van God onder de mensen. Het zal niet bekend zijn voor sommigen en verborgen voor anderen. Het zal niet ergens worden bezongen terwijl het op een andere plaats veracht en verworpen wordt. Op die dag zal het Woord regeren; totaal, volledig en compleet. Wat een dag zal dat worden en als Gods kinderen zullen wij daar deel aan hebben.

W. J. Armstrong

